

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 020159 26 Uvp 2
Sarajevo, 16.04.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Čaušević-Dučić Mirsade, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja M.I. iz M., ulica I. broj 10, zastupanog po punomoćniku Vučina Nikici, odvjetniku iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-37/1-587/21 od 12.10.2021. godine, tuženog Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo/Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo, u upravnoj stvari isplate novčanih potraživanja po izvršnoj ispravi, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane Federalnog pravobranilaštva/pravobraniteljstva Sarajevo, protiv rješenja Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020159 21 U od 26.08.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.04.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020159 21 U od 26.08.2024. godine se ukida i predmet se vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Mostaru, broj 07 0 U 020159 21 U od 26.08.2024. godine u stavu I izreke ispravljena je presuda istog suda broj: 07 0 U 020159 21 U od 14.03.2024 godine tako da u izreci presude red br. 12 umjesto „02.04.2018. godine“ treba stajati: „05.03.2021.“, a stavom II izreke rješenja konstatovano je da u preostalom dijelu presuda ostaje neizmijenjena.

Blagovremenom žalbom, podnesenom u skladu sa poukom o pravnom lijeku iz navedenog rješenja od 26.08.2024. godine, koja se shodno odredbama člana 40. i 41. Zakona o upravnim sporovima smatra zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, Federalno pravobranilaštvo/pravobraniteljstvo Sarajevo pobija rješenje Kantonalnog suda u Mostaru iz svih zakonom propisanih razloga navodeći da je isto doneseno uz povredu odredbi Zakona o parničnom postupku i člana 55. Zakona o upravnim sporovima. U zahtjevu je navedeno da je presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020159 21 U od 13.03.2024. godine (kako je navedeno iako je datum donošenja presude 14.03.2024. godine) donesena nakon što je punomoćnik

tužitelja predao podnesak sa preciziranim tužbenim zahtjevom u kojem je jasno naznačeno da se kamate potražuju do 02.04.2018. godine, pa kako sud shodno odredbama člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku to je o istim odlučeno presudom od 14.03.2024. godine, tako da nije bilo osnova za ispravku i donošenje pobijanog rješenja, jer tužitelj preciziranim podneskom nije tražio zakonske zatezne kamate do 05.03.2021. godine, tako da pobijanim rješenjem nije izvršena ispravka presude već je sud de facto ponovo odlučivao o glavnoj stvari (dijelu tužbenog zahtjeva) što nije smisao odredbe člana 195. Zakona o parničnom postupku, pri čemu tužitelj nije podnio zahtjev za vanredno preispitivanje spomenute presude. Istaknuto je i da pobijano rješenje ne sadrži razloge zašto je ispravka izvršena sa datumom 05.03.2021. godine i na temelju čega je to utvrđeno, kao i da je u istom data pravna pouka o podnošenju žalbe zbog čega, opreza radi, obzirom na odredbu člana 40. Zakona o upravnim sporovima, predlaže da se žalba smatra zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke u skladu sa odredbama člana 2. stav 3. i člana 41. stav 1. navedenog Zakona o upravnim sporovima. Zbog svega navedenog konačno je predloženo da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijano rješenje ukine, odnosno preinači tako da se odbaci tužiteljev zahtjev za ispravku presude.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tužitelj je, po punomoćniku, predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020159 21 U od 14.03.2024. godine uvažena tužiteljeva tužba, poništeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo/Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo, broj: UP-II-03-37/1-587/21 od 12.10.2021. godine, kao i prvostepeno rješenje Službe za zaštitu prava branitelja i njihovih obitelji Grada Mostara, broj: UP-I-06/4-43-817707-1 (kako je navedeno u izreci presude iako se radi o rješenju broj: UP-I-06/4-43-817/07-1) od 21.06.2021. godine, te utvrđeno da je rješenje Ministarstva za branitelje HNŽ, broj: 12-43-02-119/07 od 12.11.2007. godine izvršno, pa je naloženo tuženom da isplati tužitelju novčanu tražbinu na ime zakonskih zateznih kamata na isplaćene iznose mjesečnih vojnih invalidnina od po =256,13 KM i to za period od 25.07.2017. godine do 10.09.2020. godine, a koja zakonska zatezna kamata za svaki pojedini, već isplaćeni mjesečni obrok, dospijeva najkasnije do 10.-og u mjesecu za prethodni mjesec, pa do 02.04.2018. godine, kao dana izvršene uplate zaostalih ličnih invalidnina, te je zakonsku zateznu kamatu dužan platiti odjednom u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, kao i platiti troškove ovog postupka u iznosu od =2.246,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, te je određeno izvršenje zapljenom i prenosom novčanih sredstava koja se vode na transakcijskim računima Federacije BiH, Vlade Federacije BiH, Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo pobrojanim u izreci presude na račun punomoćnika tužitelja kod UniCredit Banke d.d. Mostar, naznakom „za I.M.“, sve u roku od 30 dana.

Protiv navedene presude Federalno pravobranilaštvo/pravobraniteljstvo Sarajevo podnijelo je zahtjev za vanredno preispitivanje koji je odbijen presudom Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: 07 0 U 020159 24 Uvp od 16.04.2024. godine.

Podneskom primljenim kod Kantonalnog suda u Mostaru dana 28.06.2024. godine tužitelj se, po punomoćniku, obratio prijedlogom za ispravku greške u izreci presude nakon čega je doneseno pobijano rješenje u kome je izvršena ispravka presude broj: 07 0 U 020159 21 U od 14.03.2024 godine tako da u izreci presude red br. 12 umjesto „02.04.2018. godine“ treba stajati: „05.03.2021.“, a u obrazloženju je navedeno da se radi o očitijoj pogrešci u pisanju uz citiranje odredbe člana 195. Zakona o parničnom postupku.

Imajući u vidu obrazloženje pobijanog rješenja zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje se osnovanim.

Naime, odredbom člana 55. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) propisano je da će se, ukoliko ovaj Zakon ne sadrži odredbe o postupku u upravnim sporovima, shodno primjenjivati odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

Odredbom člana 195. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) propisano je da će pogreške u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesaglasnost prepisa presude s izvornikom ispraviti sud u svako doba.

Prema navedenoj zakonskoj odredbi postoji mogućnost suda da u svako doba ispravi pogreške iz stava 1. citiranog člana 195. stav 1. Zakona o parničnom postupku, a ove greške sud može ispraviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka.

Po pitanju obrazloženja rješenja u Zakonu o parničnom postupku odredbom člana 200. stav 1. istog Zakona propisano je da rješenje mora biti obrazloženo ako se njime odbija prijedlog stranke ili ako se njime rješava o prijedlozima stranaka koji su među sobom u suprotnosti, a može biti obrazloženo i u drugim slučajevima kad je to potrebno, dok je stavom 2. propisano da pismeni sastav rješenja treba sadržavati uvijek uvod i izreku, a obrazloženje samo ako prema stavu 1. ovog člana rješenje mora biti obrazloženo.

Ovako formulisanim zakonskim odredbama u situacijama kada obrazloženje rješenja nije obavezno, ostavljeno je sudu da ocijeni kada je to potrebno.

Po ocjeni ovog Suda u konkretnoj situaciji postojala je obaveza suda da prilikom donošenja rješenja o ispravci u obrazloženju izloži stanje spisa u momentu donošenja rješenja, a što znači da razjasni da li se ispravka vrši po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka, te iz kojih razloga i na osnovu čega je utvrđeno da se radi očitijoj pogrešci u pisanju, a što je sve prvostepeni sud propustio učiniti prilikom donošenja pobijanog rješenja, jer navođenje u zagradi „(dan uplate zaostalih invalidnina)“ nije dovoljno, budući se samo na osnovu ove konstatacije, bez uvida u kompletan spis i podneske tužitelja u spisu (precizirani prijedlog za donošenje presude i prijedlog za ispravku presude) ne može razumjeti ovako doneseno rješenje.

Kako svaka sudska odluka mora biti zakonita, ali i razumljiva i jasna strankama, a kako pobijano rješenje ove uslove ne ispunjava, to se osnovano zahtjevom za vanredno preispitivanje ukazuje da je isto doneseno uz povredu odredbi federalnog zakona o postupku.

Pored navedenog, ovaj Sud ukazuje da Zakon o upravnim sporovima propisuje mogućnost primjene odredbi Zakona o parničnom postupku, ali ne subsidijarnu, već shodnu primjenu ovog Zakona, što znači na način koji je shodan Zakonu o upravnim sporovima.

Odredbom člana 40. Zakona o upravnim sporovima propisano je da se protiv odluke donesene u upravnom sporu žalba ne može izjaviti, dok je odredbom člana 41. stav 1. istog Zakona propisano da protiv pravomoćne odluke kantonalnog suda donesene u upravnom sporu stranka može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu Federacije ili kantonalnom sudu.

Slijedom citiranih zakonskih odredbi, protiv bilo koje odluke donesene u upravnom sporu ne može se izjaviti žalba, već samo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa je pouka o pravnom lijeku sadržana u pobijanom rješenju pogrešna.

U vezi sa već izloženom sadržinom odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima ovaj Sud ukazuje i da primjena odredbi Zakona o parničnom postupku u skladu sa ovom odredbom podrazumijeva obavezu suda u upravnom sporu da te odredbe primijeni u vezi sa ovom odredbom (člana 55.) zbog čega postoji obaveza pozivanja na ovu odredbu Zakona o upravnim sporovima prilikom svake primjene odredbi Zakona o parničnom postupku.

Kako je pobijano rješenje obzirom na sve naprijed izloženo doneseno uz povredu pravila federalnog zakona o postupku to je, po ocjeni ovog Suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke osnovan, pa je primjenom člana 46. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci ove presude, kako bi u ponovnom postupku prvostepeni sud postupio u skladu sa primjedbama ovog Suda što je uslov za donošenje pravilne i zakonite odluke.

Uz sve izloženo ovaj Sud primjećuje da je prilikom sačinjavanja presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020159 21 U od 14.03.2024. godine učinjena i očigledna omaška u pisanju broja prvostepenog rješenja Službe za zaštitu prava branitelja i njihovih obitelji Grada Mostara, tako što je u izreci presude naveden broj: UP-I-06/4-43-817707-1 iako se radi o rješenju broj: UP-I-06/4-43-817/07-1 na šta je ovaj Sud ukazao u presudi broj: 07 0 U 020159 24 Uvp od 16.04.2024. godine, pa su razlozi cjelishodnosti nalagali da se ispravi i ova očigledna pogreška u pisanju.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Vuković Josip, s.r.